

Palmesøndag (5. april 2020)

Johannesevangeliet 12,12-24

12 Dagen etter fekk den store folkemengda som var komen til høgtida, høyra at Jesus var på veg inn i Jerusalem. **13** Då tok dei palmegreiner og gjekk ut for å møte han, og dei ropa: *Hosianna! Velsigna er han som kjem i Herrens namn, Israels konge!* **14** Jesus fann seg eit ungt esel og sette seg på det, som det står skrive: **15** *Ver ikkje redd, dotter Sion! Sjå, kongen din kjem, ridande på ein eselfole.* **16** Dette skjøna ikkje læresveinane med det same. Men då Jesus var opphøgd i herlegdom, hugsa dei at dette var skrive om han, og at folket hadde helsa han på denne måten.

17 Alle som hadde vore med han då han ropa Lasarus ut av grava og vekte han opp frå dei døde, vitna om det dei hadde sett. **18** Difor var det òg at folket drog ut for å møte han, for dei hadde fått høyra at han hadde gjort dette teiknet. **19** Men farisearane sa seg imellom: «Der ser de, det nyttar ikkje. Heile verda spring etter han.» **20** No var det nokre grekarar mellom dei som var komne til Jerusalem for å tilbe under høgtida. **21** Dei kom til Filip, som var frå Betsaida i Galilea, og sa: «Herre, vi ville gjerne få sjå Jesus.» **22** Filip kom og fortalde det til Andreas, og Andreas og Filip gjekk og sa det til Jesus. **23** Jesus svara: «Timen er komen då Guds herlegdom skal lysa om Menneskesonen. **24** Sanneleg, sanneleg, eg seier dykk: Fell ikkje kveitekornt i jorda og døyr, blir det verande berre eitt korn. Men døyr det, gjev det stor grøde.

Søndagstanker

I dag er det palmesøndag!
Dagen har fått sitt navn etter gesten som folkemengden gjorde da Jesus kom ridende inn i Jerusalem til påkehøytiden.

Palmesøndag markerer slutten på fastetiden og starten på påsken. Påsken som er kirkas aller viktigste høytider. Derfor er det ekstra merkelig å tenke på at vi i år ikke kan fylle kirker, både her i landet og i resten av verden, med folk.

Palmesøndag er en dag for fest og feiring. Det er jubel og heiarop. Men bak jubelen ligger også vissheten om hva som vil skje i løpet av høytiden. For samtidig som Jesus hylles som konge der han rir inn i hovedstaden, så legges det planer om å få han dømt. Det er med andre ord et alvor over denne festdagen.

Også er det dette eselet da. Hva er det med det eselet? Når vi tenker på palmesøndag, så tenker mange av oss på palmegreiner og på Jesus som rir på et esel. Det er noe med dette eselet og forventingene til en mektig konge som krasjer litt. Og kanskje særlig for jødene på Jesu tid som ventet på en Messias, en krigerkonge, som skulle fri dem fra konflikt og undertrykkelse. Jesus snur opp ned på folks forventninger – nok en gang, der han rir inn i hovedstaden, i kongebyen, på et esel. Slik blir eselet et fredssymbol.

Jesus kom ikke som en mektig krigerkonge. Han kom som en fredsfyrste.
Jesus ble ikke født i et slott. Han ble født i en stall.
Jesus var ikke opptatt av makt og militære krefter. Han var opptatt av å ta seg av syke og fattige.
Jesus ledet ikke folk med våpen. Han ledet folk med ord og godhet.

Det er denne Jesus som vi i dag, på palmesøndag, hyller.

Salme 150 – Se, nå kommer Jesus mot Jerusalem!

*Se, nå kommer Jesus mot Jerusalem!
På en eselfole rir han sakte frem.*

*Ren og ydmyk er han, uten ytre prakt,
Og på korsets trone tar han kongemakt.*

*Gå din Gud i møte, glad i sjel og sinn.
Jesus kommer til deg, slipp ham villig inn!*

*Dagene er mørke, men i kongeglans
Kommer Jesus til oss vi skal være hans!*

*Hosianna! Jesus, du vil være her.
I ditt folk, din kirke er du alltid nær.*